

Pohled přes kopec Kostravec na Bratříkov

Jana Matěásková

Milý čtenáři!

Po stěhování jsem nechal televizi trochu odpočívat. Potom jsem zapnul zas – jako svoji celodenní kulisu – kanál ČT24.

Kovid, pandemie, testování, očkování. A znovu koronavirus, opatření, očkování. Nechte se očkovat! Očkovat! Očkovat!

Jeden chór. Žádné pochybnosti. Žádné špatné zprávy.

Nikdo nezmíní vedlejší účinky. Mrtvice. Ochrnutí. Mému známému inženýru Milanovi utnula druhá dávka jeho boj s rakovinou.

Nikdo o tom nemluví, mlčí i Reportéři. Úplné a objektivní zpravodajství? Haha! A pak se divíme, že vzniká živná půda pro všelijaké ty pochybné weby a zprávy, které začínají: *O čem česká média mlčí...*

Tak jsem ČT24 zase přepnul a svoji (ne)pozornost přesunul na kazety s hudbou, Radiožurnál a Prima krimi. Vždycky když tam jdou ty stále stejné, většinou blbé a vyhané reklamy, vzpomenu si na reportáže, kterak otevřeli očkovací centrum v Sokolově a nebo testovací centrum ve Frýdku–Místku, zatnu zuby a přetrpím i toho plyšáka Rixa.

turnov

* Letos slavíme! Proč?

Město Turnov a řada dalších organizací připravují na letošní rok nejrůznější akce. Muzeum Českého ráje není výjimkou. Téměř celý rok se zde budou střídat výstavy s doprovodnými programy, jejichž přímým nebo nepřímým jmenovatelem bude jedno – Turnov, resp. 750. výročí od první doložené zmínky o něm. Tři čtvrtě tisíciletí skutečně není zanedbatelné výročí a zdaleka ne každý, zvláště v naší oblasti, se takto časným zařazením se do psaných dějin může pochlubit.

Navzdory zlomkovitě dochovaným písemným pramenům se nám v první polovině 70. let 13. století objevuje velmož Jaroslav, prostřední syn Havla z Lemberka a svaté Zdislavy, s predikátem „z Turnova“.

A to hned třikrát za sebou v krátkém sledu. Prvně je tomu 1. května 1272, následně 14. července téhož roku a naposledy 20. dubna 1273. Ve všech případech vystupuje Jaroslav z Turnova jako svědek na listinách Přemysla Otakara II., přičemž žádná z listin se bohužel ani vzdáleně netýká města Turnova. „Města Turnova“ se však netýká ani samostatný predikát, jak bývá často mylně vykládáno. Predikát/přídomek nás uvozuje pouze k sídlu, navíc neznámého typu (dvorec, tvrz?), které pan Jaroslav v této době užíval (později se vrátil na rodný Lemberk) a které se nacházelo někde zde – nejspíš v blízkosti někdejšího dominikánského kláštera, v prostoru nynějšího Mariánského hřbitova.

Totíž Turnov má pro nás takový „neduh“, že dlouho není ve středověkých pramenech jmenován jeho právní statut, ať už ves (*villa*), která by byla nejspíše trhová (*villa forensis*), nebo městečko (*oppidum*) nebo město (*civitas*).

První zpráva, kterou lze vztáhnout k městu Turnovu, je až z roku 1335 a i ta je pozdějším falzem, byť vcelku důvěryhodným. Odhalování doby konstituování Turnova jako města se tak neodvíjí od prvních zmínek v pramenech – blíže o těchto jevech bude pojednáno v připravované kolektivní monografii o Turnovu, která bude pokřtěna v rámci oslav.

To, že se v roce 1272 nepíše přímo o městě, neubírá výročí na významnosti. Nemění to nic na tom, že lokalita Turnov je historicky známá 750 let (archeologicky samozřejmě nepoměrně déle).

/ Jiří Zoul Sajbt, Muzeum Českého ráje, Muzejní čtvrtletník

* Oslavy Turnova mají vlastní propagační předměty

Hrneček, praktickou tašku nebo další drobnosti najdete při akcích spojených s 750. výročím v pro-dejním stánku města. Doplní tak poutavé publikace, které u příležitosti významného výročí města vycházejí nebo výroční medaili a poštovní známku. Mezi propagační předměty s logem oslav patří látková taška, hrnek 200 ml, šňůry na klíče, chodníkové křídly, propisky a další drobnosti. Doplnují nabídku publikací, které v letošním roce vyjdou a také kalendář a poštovní známku, které můžete pořídit už nyní.

Limitovaná edice výroční známky se dočká slavnostního křtu symbolicky v úterý 22. 2. 2022 v 17 hodin v Kamenářském domě. Zakoupit ji však můžete také už nyní. Znamka v hodnotě A s grafikou z dílny Karla Zemana je doplněna přitiskem s turnovskou radnicí. Autorem vyobrazení radnice a také loga Turnov 750 let je turnovský výtvarník Jiří Lode.

Znamku můžete zakoupit na radnici v sekretariátu vedení města (dveře 222), v čase 8:00-11:00 hodin nebo dle domluvy. Po dohodě je možné známku zaslat jako ceninu. Kontakt: r.vydrova@mu.turnov.cz, +420 481 366 222

Cena: 540 Kč za arch (9 známek s přitisky) nebo 60 Kč jednotlivě.

/ Marcela Jandová, MÚ Turnov

* Objevte Turnov se sochařem Pavlem Karousem

Komentovaná prohlídka výtvarných objektů ve veřejném prostoru se sochařem Pavlem Karousem **v sobotu 29. ledna** od 14 hodin pro všechny, které zajímá podoba veřejného prostoru v Turnově. Město Turnov na podzim minulého roku vyhlásilo veřejnou výtvarnou soutěž na objekt věnovaný osobnosti T. G. Masaryka. Nový objekt má najít své místo v Parku T. G. Masaryka, kam se v rámci procházky také podíváte. Sraz komentované prohlídky veřejného prostoru Turnova je v sobotu 29. ledna 2022 ve 14 hodin na náměstí Českého ráje. Po prohlídce města proběhne beseda v prostorách knihovny na nádraží.

* Turnovské kulturní tipy:

Všude žijí lidé – Zlatý trojúhelník

Čtvrtek 3 února od 17:00 v knihovně na vlakovém nádraží

Společně nahlédneme do života v Thajsku, Laosu, Kambodži a Malajsii. Beseda

je zaměřená na život buddhistů, na mentalitu místních lidí a samozřejmě na jejich kuchyň. Kdo byl největší opiový král v osmdesátých letech a kde žil? Jak je to v horách, když potřebujete lékaře nebo si jen dojit rychle na toaletu? Součástí besedy Danky Šárkové je také prezentace knih a autorské čtení z knihy *Ukradené dětství Kamily*, jejíž hlavní hrdinka tráví svůj život právě v jihovýchodní Asii.

*** Turnov odkoupí pozemky** v údolí Jizery. Za 279 tisíc korun získá víc než šest tisíc metrů čtverečních plochy u hřiště na plážový volejbal pro možné další rekreační využití.

Všude žijí lidé:
Zlatý trojúhelník

Spisovatelka **Danka Šárková**
o svém pobytu v Thajsku,
Laosu, Kambodži a Malajsii.

O buddhistech, mentalitě místních
a samozřejmě i o jejich kuchyni.

čtvrtek
3. 2. 2022
od 17 hod.

Součástí besedy bude také
prezentace knih a autorské čtení.

*

informační centrum
pro mládež Turnov

**Krvavé stránky
historie**
Významné bitvy našich dějin

**KRESSENBRUNN
A MORAVSKÉ POLE**

Kromě kulturních, společenských a hospodářských kulís v pozadí vlády Přemysla Otakara II. se podíváme blíže na dva válečné konflikty - bitvu u Kressenbrunn (1260) a bitvu na Moravském poli (1278).

Obě se odehrály cca 30 km od sebe na moravsko-rakousko-uherských hranicích a obě byly pro naše dějiny nadmíru důležité, i když s naprosto rozdílným výsledkem.

čtvrtek **3. 2. 2022** od **18:00**
sálek ICM

www.knihovna.turnov.cz
www.facebook.com/icmturnov
481 313 177

Městská knihovna Antonína Marka Turnov
Jeronýmova 517
Turnov 51101

*** Nová knihobudka** vznikla v *Pasáži Kinský*. Zřídil ji a spravuje *ADRA obchod*, jehož smyslem je, kromě získávání financí na charitativní projekty ADRY, také podpora ekologického a solidárního životního stylu. Informovala o tom Milena Čančíková z ADRY na stránkách webu *Turnovsko v akci*.

*** Zpracování drahých kamenů, jeho tradice a význam pro region**

Jedno z velkých témat našeho muzea a Lenky Laurynové, dokumentátorky sbírkových fondů výtvarného umění a šperku.

Aktuálně se věnujeme návrhu na zapsání tradice zpracování drahých kamenů (kamenářství) na *Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury Libereckého kraje* a v rámci přípravy nominačního formuláře navštěvujeme turnovské brusiče, abychom získali jejich podporu pro zápis tradičního, a pro Turnov typického, řemesla do tohoto reprezentativního soupisu, a připomněli tak význam tohoto odvětví pro rozvoj města a jeho okolí.

Během letošního roku plánujeme dopracovat podklady tak, aby mohl být podán návrh na zapsání této tradice také na celostátní seznam nehmotného dědictví v oblasti tradiční lidové kultury, na němž figurují takové jevy jako například jízda králů, dudáctví nebo krajkářství, z našeho regionu pak například sklářská tradice nebo výroba vánočních perličkových ozdob v Poniklé, kterou se podařilo zapsat dokonce na prestižní seznam nemateriálního kulturního dědictví UNESCO.

LÍŠNÝ, MALÁ SKÁLA –

Vážení,

vyhořet může každý, ale pomoci může ten, kdo má empatii a dobré srdce na pravém místě. Celý život se může změnit z hodiny na hodinu, aniž byste tomu mohli sami, jakkoliv zabránit. Je opravdu těžké si představit, že během několika minut nemáte vůbec, ale vůbec nic. To, co jste celý život budovali a na co jste pracně šetřili.

Toto se přihodilo Aničce Klápšťové (a její celé rodině), kterou jistě všichni znáte z televizní soutěže – Peče celá země. Svými zákusky, které prodává na Malé Skále, se snaží lidem osladit život a udělat radost, bohužel dne 15. 1. 2022 v ranních hodinách zasáhl jejich dům silný požár. Přišli o střechu nad hlavou a o veškeré vybavení domu, oblečení, atd....

V této situaci je namístě spojit své síly a rodině finančně pomoci, prostřednictvím transparentního účtu

123-5923220207/0100

(<https://www.kb.cz/cs/transparentni-ucty/123-5923220207>)

který zřídili starostové obce Líšný a Malé Skály. Na tento účet můžete zasílat dobrovolné částky, které mohou pomoci celé rodině tuto situaci ulehčit a přispět k rychlejšímu návratu do normálního života, plného úsměvu a radosti.

Budeme rádi za jakýkoliv příspěvek a sdílení na sociálních sítích, protože to je jediná možnost, jak v současné době rodině pomoci.

Děkujeme všem hasičům za profesionální zásah a pomoc rodině!

TURNOV, MALÝ ROHOZEC – V listopadu 2021 proběhlo v Malém Rohozci měření kvality ovzduší, které zajišťoval Zdravotní ústav se sídlem v Ústí nad Labem.

Pomocí mobilní měřicí jednotky byly měřeny koncentrace látek znečišťující ovzduší, konkrétně se jednalo o těkavé organické látky (benzen, toluen, ethylbenzen, xylen, styren) a dále oxidy dusíku (oxid dusnatý, oxid dusičitý), oxid siřičitý, oxid uhelnatý, ozón, prach – suspendované částice frakce PM10. Součástí bylo i měření klimatických podmínek – teplota, relativní vlhkost, rychlost a směr větru, barometrický tlak.

Malý Rohozec. Tady se v čísle 20 (s modrozelenou střechou) narodil můj 6xpra-dědeček František Marek, hostinský.

Výsledky měření byly následující: Průměrná koncentrace benzenu za měřené období byla $2,1 \mu\text{g.m}^{-3}$ (limit s dobou průměrování 1 rok $5 \mu\text{g.m}^{-3}$), průměrná koncentrace benzo(a)pyrenu byla $1,3 \text{ ng.m}^{-3}$ (limit s dobou průměrování 1 rok 1 ng.m^{-3}), maximální 1 h koncentrace oxidu siřičitého byla $33,1 \mu\text{g.m}^{-3}$ (limit $350 \mu\text{g.m}^{-3}$), maximální 1 h koncentrace oxidu dusičitého byla $28,7 \mu\text{g.m}^{-3}$ (limit $200 \mu\text{g.m}^{-3}$), maximální naměřený osmihodinový klouzavý průměry ozónu byl $49,7 \mu\text{g.m}^{-3}$ (limit $120 \mu\text{g.m}^{-3}$).

Průměrné koncentrace těkavých organických látek za dané období byly nominálně řádově nižší (toluen $2,2 \mu\text{g.m}^{-3}$, ethylbenzen $0,5 \mu\text{g.m}^{-3}$, p-xylen $1,7 \mu\text{g.m}^{-3}$) než referenční koncentrace s dobou průměrování 1 rok, koncentrace oxidu dusíku se pohybovaly kolem ročního imisního limitu $30 \mu\text{g.m}^{-3}$, naměřené osmihodinové klouzavé průměry oxidu uhelnatého (max. $384 \mu\text{g.m}^{-3}$) leží pod imisním limitem ($10.000 \mu\text{g.m}^{-3}$), naměřené průměrné 24 hodinové koncentrace suspendovaných částic PM10 (maximum $19 \mu\text{g.m}^{-3}$) leží pod úrovní limitní koncentrace ($50 \mu\text{g.m}^{-3}$).

K překročení imisního limitu došlo krátkodobě u benzo(a)pyrenu, ale pokud by měření probíhalo celý rok (včetně mimotopné sezony), není s velkou pravděpodobností předpoklad, že by tento limit byl překročen. Při porovnání naměřených hodnot koncentrací v měřených letech 2013, 2014, 2015, 2018, 2019, 2020 a 2021 ve srovnání s imisními limity nebyly zjištěny dramatické rozdíly a nelze hovořit o časových trendech. Rozdíly jsou pravděpodobně v největší míře způsobeny klimatickými podmínkami a provozem lokálních zdrojů vytápění.

/ Linda Albrechtová, Odbor životního prostředí MěÚ Turnov

lomnice n. p.

*** Kulturní a informační středisko zve do Zámecké galerie** na prohlídku prodejní výstavy obrazů Výtvarníků Českého ráje *Hvězdy pěvecké i hvězdy vesmírné*, která je přístupná až do 11. března, a to vždy v úterý a ve středu od 10 do 13 hodin, ve čtvrtek do 13 do 16 hodin, v pátek od 12 do 15 hodin a jindy na objednání. Vstupné dobrovolné.

*** KIS také informuje**, že v úterý 1. února v 9 hodin bude na www.divadlo.kislomnice.cz a v Turistickém informačním středisku zahájen prodej vstupenek do lomnického Tylova divadla na březnovou komedii Divadla Ungelt Praha *Slepice na zádech*, ve které hrají Tatiana Dyková a Vojtěch Dyk.

*** Spisovatel Jaroslav Rudiš**, pevně spjatý s Lomnicí nad Popelkou, Turnovem i celým Libereckým krajem, který dnes zároveň pracuje i v Německu, převzal v pondělí 24. ledna pražském Divadle Archa Cenu Karla Čapka pro rok 2022. Porota se rozhodla ocenění udělit „za hluboce založené literární dílo s přesahem do soudobé hudby, filmu a divadla, jež má svůj severočeský domicil a jehož živým symbolem je železnice překračující hranice jazyků a krajů a utvářející lidské společenství a dějiny.“

Cenu Karla Čapka udílí každý sudý rok *České centrum Mezinárodního PEN klubu*, a to od roku 1994, kdy ji poprvé obdrželi Günter Grass a Philip Roth u příležitosti Světového kongresu *PEN klubu* v Praze.

Na dílo Jaroslava Rudiše se už brzy můžete těšit i u nás, na začátek února chystá liberecké Divadlo F. X. Šaldy premiéru Aloise Nebela.

/ Zdroje: Naše Pojizeří, Divadlo FXŠ Liberec

RVÁČOV – V domově, který vznikl rekonstrukcí původní rváčovské školy, najde své zázemí postupně osm osob ve věku od 15 do 30 let. Poskytovatelem se stane Charita Jičín.

„Liberecký kraj společně s městem Lomnice nad Popelkou a Charitou Jičín dokončili ojedinělé dílo. Jde o potřebné pobytové zařízení pro osoby od patnácti do třiceti let s nízkofunkčními poruchami autistického spektra. Zařízení je jediné v Libereckém kraji a budeme se snažit podobnou sociální službu rozšířit dále, a to především na Liberecku,“ uvedl Petr Tulpa, náměstek hejtmana pro resort sociálních věcí.

Snahou Libereckého kraje, coby správce Základní sítě sociálních služeb, je zabezpečit odpovídající péči o osoby, které mají různou míru omezení, jež jim brání vykonávat běžné činnosti. „Již v tuto chvíli počítáme s tím, že klienti ve Rváčově budou žít dlouhodobě. Z velké míry půjde o mladé lidi s poruchou autistického spektra, kteří z důvodu svého zdravotního stavu nemohou bydlet doma. Péče o ně je natolik náročná, že ji dosavadní pečující již nezvládají, a to například z důvodu věku či dlouhodobého psychického a fyzického vyčerpání,“ dodal náměstek Tulpa.

Domov ve Rváčově bude malou sociální službou komunitního typu se čtyřmi domácnostmi ve dvou podlažích. Kapacita zařízení bude osm klientů. Služba začne pozvolna od poloviny roku 2022 tak, aby došlo k harmonickému sžití jak klientů samotných, tak i pečovatелů.

Stavba ve Rváčově je již dokončená, ale ještě není vybavená nábytkem.

Výstavba byla placená z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) projektu města Lomnice nad Popelkou a vyšla celkem na 25,2 milionu korun. Kraj bude platit provozní náklady na poskytování služby.

V Lomnici nad Popelkou dochází k unikátnímu partnerství. Město do společného projektu vkládá svůj objekt, který byl podpořen z evropských zdrojů. Charita Jičín jako poskytovatel sociální služby investuje do projektu především své znalosti a zkušenosti. Liberecký kraj pak jako hlavní objednatel tuto finančně náročnou sociální službu zařadí do Základní sítě sociálních služeb a bude se velkou měrou podílet na jejím financování.

Prvotní jednání o vzniku služby začaly již v roce 2016. Následně byla vypracována studie proveditelnosti a podána investiční žádost do IROP.

/ Filip Trdla

*** 111 FILMŮ ZA 11 LET KINA, JAKÉ BUDOU ASI DVOJKY?**

V závěru uplynulého roku jsme tak jako na konci každé další sezony vyhodnotili roční návštěvnost kina Jitřenka a pro lepší přehled v těchto dnech zveřejnili na webových stránkách kina žebříček 111 nejnavštěvovanějších filmů za 11 let jeho působení. Vyplývá z něj, že rok 2021 nepatřil zdaleka k nejhorším v historii, jak se všeobecně očekávalo, protože pokud by se ve stejném výkonu promítalo všechny měsíce v roce, dostaneme se přibližně na číslo 22 000, což je číslo, které se v našich ročních součtech vyskytuje často. Jak jsme si v roce předchozím navzdory pandemii vedli?

V roce 2021 navštívilo naše kino 11 500 diváků. Uvedli jsme přitom více jak 150 různých titulů a jako členské kino sítě *Europa Cinemas* se v našem programu objevovaly pravidelně také evropské zahraniční filmy, z nichž k nejúspěšnějším patřil ihned po otevření uvedený dánský film *Chlast*. Množstvím uvedených různých filmů překonalo naše kino téměř všechny biografy v okolí a nabízeli jsme i tituly, které v nabídce okolních kin chyběly.

Při pohledu na náš exkluzivní žebříček zjišťujeme, že nejúspěšnější film roku 2021 *Prvok*, *Šampón*, *Tečka* a *Karel* skončil celkově až na 25.místě, ale předčil zároveň všechny uvedené filmy roku 2020.

V žebříčku se tentokrát neobjevil žádný nový rodinný film. Vláda v létě zapomněla na děti a rodiny s dětmi, které si musely kupovat testy, aby mohly jít do kina, což se odrazilo na zhoršených výsledcích rodinných filmů. Chyběli nám také diváci artových filmů, někteří z nich proto, že odmítali očkování a s ním i celý systém protiepidemických opatření.

„V žebříčku

navštěvovaných filmů osobně nacházím naději pro následující rok,“ říká Ondřej Šír, vedoucí kina *Jitřenka*. „Protože při pohledu na první příčky lze konstatovat, že ty nejoblíbenější tituly a žánry se dočkají svého pokračování.“

Hned od ledna mají diváci možnost najít na programu kina nový titul od tvůrců třetího nejnavštěvovanějšího titulu, *Žen v běhu*. Titulem *Srdce na dlani* se slovy režiséra Martina Horského proplétá několik příběhů o lásce, která temperamentně zasáhne do života starších, mladších i nejmladších hrdinů. A zamilují se

dokonce i baseti Váleček a Šalina. Věříme, že naše nová komedie udělá divákům v kinech radost a potěší je stejně jako *Ženy v běhu*.

Hned dvě čelní příčky patří tandemu otce a syna Svěrákových, kteří v roce 2022 rovněž přinesou nový snímek podle úspěšných povídek Zdeňka Svěráka *Betlémské světlo*.

Podle zveřejněných dat jsou u nás velmi oblíbené české filmové pohádky a na čtyři další se můžeme těšit i v roce 2022. V únoru očekáváme *Tajemství staré bambítky 2*, na podzim poté pohádky *Perinbaba a dva světy*, *Princezna zakletá v čase 2* a novou pohádku od producenta *Pekla s princeznou* nazvanou *Princezna stokrát jinak*.

Nejúspěšnějším zahraničním rodinným animákem v naší historii se stali *Mimoni* a i ti se s koncem školního roku dočkají pokračování. Ponese název *Padouch přichází* a bude vyprávět o tom, jak v neutuchající touze najít toho největšího padoucha všech dob, aby mu mohli věrně sloužit, narazí *Mimoni* na malého nosatého černovlasého chlapce, který vyrůstá jen se svou německou matkou. Jmenuje se Gru a aniž to tuší, tohle setkání mu zásadně změní život.

Skokanem roku 2021 se stal *Spider-Man* a i když zatím žádný film od *Marvelu* neatakuje čelní příčky, obliba příběhů z tohoto komiksového světa stále roste. Již v květnu se můžete těšit na pokračování *Doctora Strange*, objeví se ale i méně známí hrdinové, jako třeba *Morbius*, který dostane vlastní film.

Na své si přijdou i fanoušci Harryho Pottera, kteří se 20 let od uvedení prvního filmu podle předlohy J.K. Rowlingové vrátí do Bradavic s novým příběhem z cyklu *Fantastická zvířata*. Od 7. dubna odhalíte v našem kině *Brumbálova tajemství*.

Fanoušky českého historického filmu by měl překvapit na podzim velkolepý *Jan Žižka*, který představí známou českou postavu v nových souvislostech.

Přední příčky bude jistě atakovat pokračování *Avatara*. První film měl v roce 2010 po otevření kina fantastickou návštěvnost, a to přesto, že ho semilští viděli v Jitřence s ročním zpožděním, protože v kinech běžel od prosince roku 2009.

„Očekáváme, že svým divákům budeme moct ukázat projektor pořízený v roce 2020 v plné kráse, protože splňuje standardy projekce ve vysokém rozlišení, na kterých bude nový Avatar mimo jiné postavený,“ slibuje Ondřej Šír.

„Očekáváme ale i další dlouho odkládané tituly, které mají ambice diváka vtáhnout a nepustit, mimo jiné pokračování slavného hitu *Top-Gun*, vrchol série *Jurský svět*, kde by se měli potkat hrdinové ze všech dílů, a skrze filmy objevíme celou řadu dalších krásných světů. Na pokračování dalších nejnavštěvovanějších filmů si budeme muset počkat, zdá se ale, že i ty jsou blízko. Jiří Strach nedávno uvedl, že se našli sponzoři na pokračování *Anděla Páně* a studio *Warner Bros* zahájilo přípravy natáčení *Harryho Pottera a zlobivého dítěte*. Věříme proto, že náš žebříček se bude nadále vyvíjet a měnit.“

LIBŠTÁT –

Historie a současnost

1.března 1860 přikoupil Jan Brož, vlastníci dům čp. 37, od Františka Zajíce dům čp. 36 se zahradou. Tím čp. 36 zaniklo. Roku 1877 byly odprodány pozemky a roku 1882 celé stavení v exekuci koupil František Zajíc. Nápis na záklopovém prkně kabřince: *S Boží pomocí vystavěli František Wečemík a jeho manželka Anna. Josef Janata a Antonín Řiha, tesaři, léta Páně 1882.*

Při sčítání roku 1910 jsou zde zapsány 2 rodiny – 5 osob. Při sčítání z roku 1921 je zde zapsána 1 rodina – 4 osoby. Do roku 1975 bylo čp. 37 trvale obydlené, nyní využíváno jako chalupa, majitelem Igor Macák.

DŮM ČP. 37

/ repro Libštátský zpravodaj

jilemnicko

Jilemnické osobnosti – Bohumil Hanč

Narodil se 19. listopadu 1886 v chudé tkalcovské rodině na Benecku. Vyrstl v pěkného muže přitahujícího okolní děvčata.

Na přelomu 19. a 20. století odcházeli průkopníci závodního lyžařského sportu pozvolna ze scény a uvolňovali cestu mladé generaci. Ta se již neskládala jen ze samouků jako jejich předchůdci. Mladí se učili jezdit na lyžích ve škole, mnozí též v lyžařských kursech pod vedením norských instruktorů. Mezi nimi byl i Bohumil Hanč (sám se později stal velmi oblíbeným instruktorem), talentovaný závodník, který již jako čtrnáctiletý dosáhl v Jilemnici 11. února 1900 v běhu chlapců do 15 let druhého nejlepšího času. Zednický učeň a posléze zedník Hanč, jehož deníky i korespondence prozrazují vysokou inteligenci, byl typem silového běžce s obdivuhodně silnou vůlí. Jeho styl byl neobyčejně

ladný a vynikal proto i jako krasojedec. Jeho závodní kariéra začala v roce 1907 a vyústila dlouhou sérií vítězství na závodech doma i v cizině. V letech 1907–1912 byl nejúspěšnějším běžcem zemích Koruny české, 1907–1909 suverénně zvítězil v 2., 3. a 4. závodě na 50 km, v rámci mistrovství zemí Koruny české pořádaném jako závod mezinárodní. Stal se sedminásobným mistrem Království českého. V roce 1907 zaběhl suverénně nejlepší čas v mezinárodním závodě v saském Annabergu a pořadatele svým výkonem doslova šokoval. V závodech reprezentoval Český krkonošský spolek Ski v Jilemnici.

V době tragického závodu již byl ženatý a bydlel ve vlastním nevelkém domku v Hrabačově u Jilemnice. Jako zkušený zedník si s většinou prací poradil sám a podařilo se mu vybudovat velmi útulné rodinné hnízdo. První dítě manželům zemřelo, nyní očekávali s nadějí druhé. Hančova smrt na osudovém závodě na padesát kilometrů zapříčinila, že tolik očekávaný syn se narodil jako pohrobek. Smrt Bohumila Hanče a Václava Vrbaty představuje největší tragédii, která kdy české závodní lyžařství postihla.

V listopadu letošního roku uplynulo 125 let od Hančova narození. Pochován je na jilemnickém evangelickém hřbitově v pečlivě udržovaném hrobu a lyžaři sem každoročně při výročí tragického závodu kladou věnce.

V Praze se v současné době brousí do definitivní podoby film *Poslední závod*, který se na celou událost podívá objektivnějším pohledem. Představitelem Bohumila Hanče je vynikající Kryštof Hádek, Emmerich Ratha skvěle ztvárnil Oldřich Kaiser. Premiéra by se měla uskutečnit v únoru 2022.

/ Jan Luštinec, *Zpravodaj města Jilemnice*; foto Geocaching.cz

železnobrodsko

Cestovatelská přednáška

Michal Přikryl

DIVOKÝM ŠVÉDSKEM

S DVOUMĚSÍČNÍM PRCKEM

 31. 1.

 18:00

 50 Kč

 **KC Kino
Železný Brod**

Namibie je přesunuta na konec února!

trosečník 56

Cestovatelská přednáška

Radka Tkáčiková

NAMIBIE

 31. 1.

 18:00

 50 Kč

 **KC Kino
Železný Brod**

bejvávalo

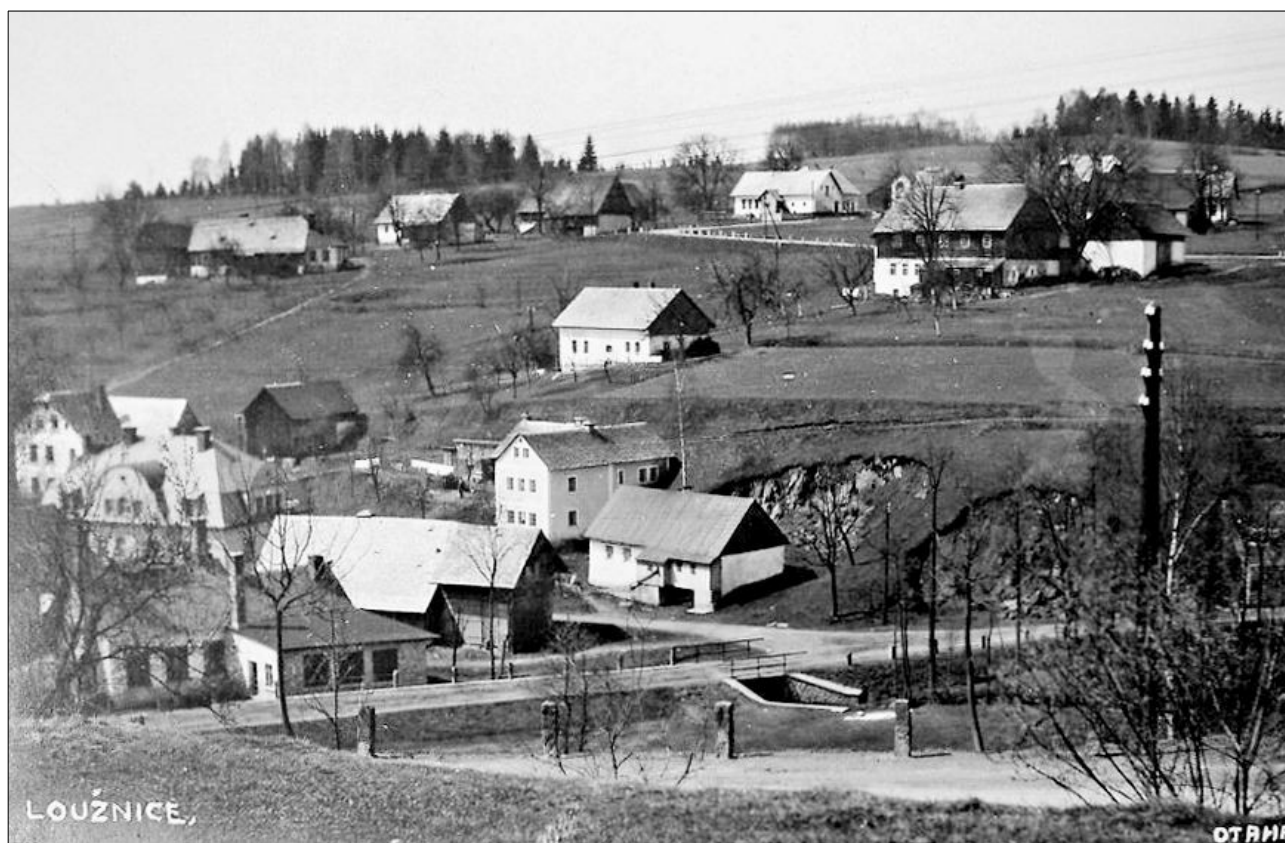
„Hornychova chata na Táboře u Lomnice.“ Vydal Orbis, odesláno 1956

Vydalo Grafo Čuda, Holice. Pohlednice odeslána 1947

„Hrubá Skála – Želejov – roubenka – rybníka Kčák – kříž – skalní útvar“ Foto a vydání Petr Prášil, vydavatelství Baron, 2008

Loužnice. Obrázek převzat z *Loužnického zpravodaje*

HLASY POJIZERSKÉ

Časopis věnovaný okresům: Turnovskému, Mn.-Hradištskému, Železno-Brodskému, Semilskému, Lomnickému a Česko-Dubskému.

Číslo 6.

V Turnově, dne 1. června 1886.

Ročník I.

Úmrtí. V neděli dne 22. t. m. zemřel v Turnově všeobecně ctěný měšťan a mistr pekařský p. Josef Šubrt po krátké nemoci v stáří 63 let. Zesnulý byl otcem 24 dětí, z kterých osm posud na živu. Velice slavného pohřbu zúčastnil se s hudbou a práporem sbor c.k. měst. střelců, jehož zemřelý byl důstojníkem, společenstvo pekařů, „Vondráčkové“ s práporem a nepřehledné davy obecnstva. P. Josef Šubrt býval povždy vzorným občanem a oblíbenou vůbec osobností v Turnově. Necht' sladce spí sen poslední.

Stavba kasáren. Stavba kasáren v Jaroměři zadána mladému, snaživému a osvědčenému architektu pražskému p. Ed. Rechzieglovi za 75.000 zl. Pan Rechziegel jest čtenářům našim zajisté velmi dobře znám, an témuž před časem svěřena oprava měst. sirotčince. Nyní provádí p. architekt Rechziegel různé opravy v budově městské.

Kontumace psů. Dne 21. t. m. pokousal pes klempíře p. Resla dva hochy. Dověděl se o tom, dal p. Resl psa ihned pohodnému k pozorování. Krajský zvěrolékař p. Blahník, z Ml. Boleslavi povoláný, dostavil se dne 23. t. m. do Turnova. V týž den však pes zcepeněl. Ačkoliv pytváním nebyly jakési známky pomnutí zjištěny, prohlášena přes to všeobecná kontumace psů v městě Turnově, která trvati má až do 15. srpna 1886, i nesmí do té doby nikdo pod značnou pokutou psa svého bez náhubku volně nechatí pobíhati.

Nejstarší dům v Turnově v nebezpečí. V pátek dne 28. května as okolo 2. hodiny s poledne vyrušeno město naše z klidu poplachem požárním. Sotva dáno znamení zvonkem, již s úžasnou rychlostí sbíhali se stateční členové našeho sboru hasičského a v pěti minutách stály veškeré stroje pohotově, ku pomoci stíženým občanům. Avšak bohudíky, tentokráte pomoci té třeba nebylo. Nevysvětleným dosud spůsobem chytila papírová střecha domku na dvoře domu č. 296 postaveného, oheň však v krátké době domácími uhašen. Neštěstí, které vzniknouti mohlo, není k popsání, neboť v nejbližším sousedství hořícího domku nalézají se samé dřevěné stavby i nebylo by obyvatelstvu lze zachrániti jedině životy. Zajímavé jest, že nejstarší stavba v Turnově — dům sklenáře p. Šicha, který jediný při obou v našem městě před mnoha lety zuřících ohromných požárech plameny ušetřen byl, také včera v nejbližší blízkosti požářiště se nalézal.

Neštěstí. Knížecí hajný na Sichrově p. Josef Wele, hodlaje onehdy čistiti oblíbenou svou pušku, kterouž byl darem obdržel od prince Alaina z Rohanů,

nařídil synu svému, by vystřelil z ní starou ránu. Tento, neznaje úmysl otcův, ránu skutečně vystřelil, domnívaje se však, že otec pušky potřebuje, nabil ji znova a postavil na obyčejné místo. Otec pak, netuše ovšem, co se stalo, dal se do cídění pušky. V tom vyjde rána, která ubohému starci rukou projela a tak nebezpečné jej zranila, že tentýž do zdejší městské nemocnice dopraven býti musil, kdež až posud v ošetřování se nachází. P. Wele jest 67 roků stár a přes padesát let již ve službách knížat z Rohanů. Jaké přízně pak u své vrchnosti požíval, vidno z toho, že za jeho pobytu v zdejší nemocnici J. J. princ Arthur s chotí dvakráte již jej navštívili a poptavše se vždy velmi starostlivé jak se mu daří, pokaždé značný peněžitý dar mu zanechali.

Nepřístojnost. Dne 25. t. m. vyvážel Aug. Kalfirst, čeledín p. Adolfa Hybnera z Hvězdy, mrvu tak neopatrné, že hlídku konající policejní strážník p. Bárta, nucen byl Kalfirsta pobídnouti, by jej na radnici následoval. Tomu však opřeli se oba zdejší občané pp. Josef Flanderka a Jan Polák tak důrazně, že výkon policejní ve skutek uveden býti nemohl, začož zdejším měst. úřadem učiněno soudní oznámení. Doufáme že čistota ulic městských nejen stráž policejní ale i všemu občanstvu musí býti milou a nepochopujeme tedy, proč se stráž v této věci překáží, tím více. an za to máme, že pravě v takovýchto záležitostech stráž městská občanstvem spíše chráněna býti má.

Lázně sedmihorské obecnstvu zachovány. Radostnou tuto zprávu vítajíce, sdělujeme s naším čtenářstvem, že řiditelství lázni sedmihorských převzal p. Jan Šourek a že saisona o svatodušních svátcích otevřena bude: dlouholetý správce lázní p. Velebín Šlechta, strýc chotí p. Šourkovy, převzal prozatím administrativní vedení lázní.

Sňatek. Pan Jan Šourek, nový nájemce lázní Sedmihorských, slaviti bude dne 3. června sňatek se slečnou Augustinou Rumlerovou z Lomnice.

Hlasy Pojizerské: časopis nepolitický, věnovaný okresům Turnovskému, Mnichovo-Hradištskému, Železenobrodskému, Semilskému, Lomnickému, Českodubskému. Turnov, Gustav Lamboy, 1.června1886

mnichovohradištsko

MNICHOVO HRADIŠTĚ – S novým rokem se děti a paní učitelky z Mateřské školy Mírová dočasně přestěhovaly do budovy Klub Mnichovo Hradiště

a do bývalé výdejny obědů v Mírové ulici. Ve středu 19. ledna totiž předáváme prostory školky do rukou stavební firmy *MARHOLD*, která se pustí do rekonstrukce a rozšiřování kapacit, školka se tak na více jak půl roku promění ve stanoviště.

„Jen za posledních šest let se Mnichovo Hradiště podle ČSÚ rozrostlo o 500 obyvatel, a pravděpodobně mnohem více, na data ze sčítání 2021 teprve čekáme. Už ve volbách v roce 2018 jsme slibovali zkapacitnění a opravu školky v Mírové, slib tedy plníme,“ doplňuje starosta Ondřej Lochman.

Kapacita školky bude proto navýšena o 24 míst, nakoupíme část vnitřního vybavení, nové i zrekonstruované prostory budou mít také učitelky a zaměstnanci školky: kanceláře, sklad, přípravnu jídel, šatny, prádelnu, zázemí pro učitelský sbor. Součástí projektu je i úprava venkovních prostor stávající školní zahrady včetně osazení herních prvků.

Stavba za 30,5 milionu korun (bez daně)bude dokončena v průběhu podzimu, 19 milionů pokryjí dotace. Do Mírové se však děti vrátí už v září.

„Vytvořit dočasné provizorní zázemí pro děti, učitele a zaměstnance školky nebylo vůbec jednoduché. Na půl rok vznikly náhradní prostory pro 105 dětí a pro přibližně tucet rodičů jsme vytvořili možnost požádat o finanční podporu, pokud zůstane jejich ratolest na měsíc doma. Chtěl bych poděkovat všem zaměstnancům školky, kolegům z radnice, týmu školní jídelny v Mírové za spolupráci na zajištění provizorního chodu školky. Provizorní prostory jsou rozhodně důstojné, v budově klubu i rozsáhlejší,“ dodává starosta Ondřej Lochman. (web města)

*** Rekonstrukce silnice II/268 z Mimoně na Mnichovo Hradiště** bude zhruba o deset milionů korun dražší, než se původně předpokládalo. Zvýšení ceny na 214,7 milionu korun schválili krajští zastupitelé. Zhruba 73 procent nákladů zaplatí evropské a státní fondy. Důvodem zvýšení ceny jsou problémy, které stavbaři při rekonstrukci odhalili, uvedl server *Genus*.

KNĚŽMOST – V Kněžmostu pokračuje rekonstrukce kostela svatého Františka Serafinského, o který se stará *Spolek přátel kultury Kněžmost*. Nejnovějším počinem jsou žaluzie v okenních otvorech zvonového patra věže.

Jedná se o velmi důležitý prvek, který je důležitý pro připravovanou instalaci obnovených zvonů. Žaluzie musí být v rámu umístěné pod určitým sklonem, aby byl hlas zvonů dobře slyšet. (Mnichovohradištsko.cz)

jičín

*** Sto let od narození památkáře a historika umění Jaroslava Wagnera**

V roce 2021 si Jičín připomněl stoleté výročí narození svého významného rodáka, památkáře a kunsthistorika, Jaroslava Wagnera. K této příležitosti připravilo jičínské muzeum publikaci zachycující důležité momenty života této osobnosti. Katalog si nebere jako úkol představit obrovský rozsah práce Jaroslava Wagnera, ale nastínit základní témata a zaměření jeho odborných studií na základě zachované a v muzeu uložené pozůstalosti a navíc představit jej jako

Jičíňáka, odborníka, sportovce a laskavého a skromného člověka.

Jaroslav Wagner (1921 – 2006) byl dlouholetým pracovníkem Státního ústavu památkové péče a ochrany přírody. Byl jedním z iniciátorů vzniku městských památkových rezervací, sám zpracovával průzkumy a návrhy na jejich vyhlášení. Stal se jedním z nejuznávanějších odborníků zvláště na středověký a raně novověký stavební vývoj měst a dalších stavebních památek. Jeho odborné posudky zachránily mnoho vzácných urbanistických celků a jednotlivých objektů.

Mimořádnou pozornost věnoval Jaroslav Wagner

svému rodnému městu Jičín. Vypracoval odborné a správní podklady pro vyhlášení historického jádra Jičína památkovou rezervací. Pro Jičín je nepostradatelná Wagnerova monografie o stavebním vývoji města, která s prostým názvem *Jičín* vyšla v nakladatelství *Odeon* v roce 1979.

Publikace přinese kromě zpracování životních osudů Jaroslava Wagnera i přes 200 snímků a plánů památkových lokalit a rezervací, které Jaroslav Wagner přímo vytvářel, nebo si je pro svou práci nechal zhotovit. Kniha bude k dostání od poloviny prosince v jičínském muzeu.

/ Hana Fajstauerová, *Jičínský zpravodaj*

*** Pobočka knihovny na Novém Městě se rozšíří**

Rada města schválila poskytnutí dalších místností ve druhém nadzemním podlaží objektu Na Jihu 552 (tzv. Bunkr) do výpůjčky Knihovně Václava Čtvrťka. Ta uzavře smlouvu se Správou nemovitostí města Jičína. Pobočka knihovny v Bunkru sídlí od roku 1996 a nově pronajaté místnosti využije hlavně pro sklad knih.

Pobočka knihovny na Novém Městě od 20. 12. 1996 využívala plochu 89 m². Z toho pouze 9 m² bylo určeno pro sklad. Ředitelka knihovny požádala o poskytnutí vedlejších volných prostor. Nově pronajaté místnosti 221 a 212 nabízí výměru 17,14 m². Nyní jsou prázdné a v minulosti tu sídlila soukromá provozovna. V souvislosti s rozšířením prostor dojde k ukončení nájemního vztahu a k předání místností do výpůjčky, jako jsou řešeny vztahy s ostatními příspěvkovými organizacemi města Jičína.

Pobočka knihovny na Novém Městě má jinou provozní dobu než hlavní sídlo v Denisově ulici. Je otevřena v pondělí, ve středu a v pátek od 12.30 do 17 hodin. Pobočka nabízí fond beletrie a naučné literatury a časopisy. Příležitostně zde probíhají i různé akce, například besedy. Jako knihovnice zde působí paní Romana Kučerová. (Jan Jireš, MÚ Jičín)

*** S velkou lítostí jsme přijali zprávu o skonu pana Milana Smolíka. Jako člen zastupitelstva města dlouhodobě hájil zájmy obyvatel města Jičína a jeho odchod je obrovskou ztrátou. Pan Smolík zemřel 15. ledna 2022 ve věku 68 let.**

*** Nové Krajský kroužek Jičín v Praze**

Letos v listopadu tomu bylo 116 let od vzniku krajského kroužku Jičín v Praze. Za myšlenkou založit takovýto kroužek stály takové velké osobnosti, jako byli universitní profesori MUDr. Jan Dejl a MUDr. Otakar Kukula, advokát JUDr. Karel Motejl, spisovatel a ředitel měšťanských škol Karel Václav Rais, redaktor Ladislav Sehnal a tajemník Národní rady české Augustin Seifert.

Tito pánové se usnesli tehdy v září roku 1905 svolat do hotelu Merkur v Praze žijící jičínské rodáky a bývalé studenty jičínských škol a v listopadu téhož roku byl na tomto setkání slavnostně ustanoven krajský kruh Jičín v Praze.

Vedením kruhu byli pověřeni pánové JUDr. Karel Motejl, JUDr. Augustin Kroužilka a Augustin Seifert. První větší akcí kroužku byla účast více než 200 členů na oslavách 100 let od obnovení jičínského gymnázia. Jak je z tohoto čísla patrné, kroužek se těšil velké oblibě.

Po první světové válce byl předsedou kruhu zvolen JUDr. Vladislav Lepař, syn Františka Lepaře – ředitele gymnázia v Jičíně a zároveň také bratr mého dědečka. Dále do vedení kruhu byl zvolen emeritní polní podmaršálek

Jan Diviš a Augustin Seifert.

Začátek 30. let 20. století, to byla léta největšího rozkvětu kruhu.

Navíc v roce 1933 došlo z dosavadního volného sdružení k ustanovení *Krajského spolku Jičín v Praze*.

Dle jeho tehdejších stanov byl účel Spolku následující:

a) Udržovati a pěstovati vzájemné přátelské styky a krajskou družnost mezi členstvem a občanstvem Jičína i kraje jičínského, s rodáky tamními, dále s těmi, kdo na jičínských ústavech kdysi

Prachovské skály, 1. 1. 1938, foto Ing. V. Šrut.

Na fotografii předseda Krajského spolku Jičín v Praze Augustin Seifert, který se podílel na vybudování zvonice (Sbírka RMaG v Jičíně).

studovali a v existenčních povoláních působili a žili nebo mají zájem o Český ráj na Jičínsku a přichylnost k němu, zvláště pokud dnes žijí v Praze.

b) Propagovati znalost historických a národopisných památek Jičínska a přispívat k dalšímu osvětovému i národohospodářskému rozvoji a pokroku města Jičina i Českého ráje a Československé republiky vůbec.

Krajanský kroužek pořádal přátelské večery, přednášky, zájezdy na Jičínsko, podílel se na otevření Studentského domu v Jičíně (1924), na oslavě 100. výročí narození Františka Lepaře (1931), staral se o prezentaci památek v Jičíně a okolí (mj. zajistil v roce 1936 odhalení pamětní desky K. H. Máchovi na Valdštejnské lodžii), pečoval o rozvoj turistiky v Prachovských skalách, kde zorganizoval i odhalení pamětní desky Vojtovi Náprstkovi (1929) a postavení pomníku Vladislavu Lepařovi (1936), spolupracoval při stavbě koupaliště Pelíšek, k jehož otevření v roce 1939 věnoval Pelíškův totem, podílel se na přípravách otevření prachovského muzea.

Historické události 20. století se samozřejmě nevyhnuly ani fungování Spolku. Ať už to byla druhá světová válka nebo rok 1948 a neblahá léta, která po něm následovala. Forma se měnila, ale obsah zůstával stejný. Bylo mnoho jmen, mnoho osob, které se zasloužily o to, aby přes všechny dějinné peripetie zůstal obsah zachován až dosud. A na důkaz toho až půjdete někdy do Prachovských skal, nesmíte minout zvoníčku – jen pár kroků od *Parkhotelu Skalní město*. Tu nechal *Spolek Jičín v Praze* vystavět v roce 1937 a já vždycky, když jdu kolem, tak si zazvoním. Co kdyby uměla plnit přání...

/ Jaroslava Svejková, předsedkyně kroužku Jičín v Praze, *Jičínský zpravodaj*

vrchlabí

* Kulturní dům Střelnice zve:

Halíř trio

HALÍŘOVO TRIO Jana Podolská, violoncello Eduardo García Salas, housle Václav Mácha, klavír Koncert je zařazen ...

VOJTAANO

- filozofující přemítání nad svým životem pařmena, provokatéra, Vojtaana v kotelně... Vojtaano se proslavil jako ...

* Na konci srpna plánuje společnost *Metrostav DIZ* dokončit stavbu krytého bazénu ve Vrchlabí a předat ji k dvouměsíčnímu zkušebnímu provozu. Radnice počítá s otevřením v prosinci. Účet za bazén se 188 milionů bez daně.

SOBOTA

5. 2. 2022

20:00 hod.

POCTA ZUZANĚ NAVAROVÉ >

Nezapomenutelné písně Zuzany Navarové v podání šansoniérky Markéty Burešové a Mária Bihářiho v doprovodu Petry Bílkové (piano) & Ivo Sedláčka.

*** Tradiční lednovou módní přehlídku bižuterie *Made in Jablonec* musel Svaz výrobců skla a bižuterie kvůli koronavirovým opatřením odložit. Uskutečnit by se měla v dubnu, řekl předseda představenstva Pavel Kopáček. Naposledy se přehlídka uskutečnila v lednu 2020, v té době se svět o koronaviru teprve dozvídal, informoval web *Náš REGION*.**

*** Muzeum skla a bižuterie v Jablonci n/N** je od soboty znovu přístupné. Dočasně uzavřené bylo od začátku letošního roku kvůli koronaviru, část pracovníků se nakazila, další byli v karanténě. Uzavření podle ředitelky Valečkové využili k pracím, které za provozu nelze dělat. „Částečně jsme malovali ve stálých expozicích a čistili všechny vitríny,“ uvedla. Přibyla i jedna výstava ve stálé expozici skla. Jsou na ní díla sochařky a sklářské výtvarnice Jiřiny Žertové, která letos oslaví 90. narozeniny. Výstava potrvá do 15. května.

Jablonecké muzeum má dvě stálé expozice. Jedna je nazvaná *Nekonečný příběh bižuterie* a druhá *Čarovná zahrada - české sklo sedmi stoletími*. V bižuterní expozici je na 380 metrech čtverečních reprezentativní výběr ze sbírek tvořených více než 12 miliony kusy. Na zhruba stejné výstavní ploše je i stálá expozice skla rozčleněná do čtyř celků, které na sebe chronologicky navazují, a to od starověku po současnost. (Náš REGION – ČTK)

KOKONÍN – Marnost nad marnost: jména plynou řekou dějin a většina z nich je jejím dravým proudem neúprosně spláchnuta. Jen některá se na chvíli zachytí u břehu, a poté je zase nemilosrdný proud strhne a žene vstříc moři zapomnění. Jen některá mají to štěstí, že jsou vytesána do pevného kamene, kde mohou pod vrstvou mechů a lišejníků vyčkat na své znovuzrození. Jako třeba jméno Antona Horna v Kokoníně.

Kokonínský lesopark. Dnes zarostlé a jaksi tajemně pusté místo na dosah civilizace. Kdysi to však byl pantheon samostatné kokonínské obce. Jako kdyby se právě tady mělo shromáždit všechno, na co chtěli být Kokonínští hrdí. Na co se nemělo zapomenout. Vznikl zde proto památník první světové války, studánka s letopočtem, zasazen byl památný dub. Parkovou vznešenost místu dodávaly

prameny, lavičky a cizokrajné stromy. Z původní elegance věru mnoho nezbylo, většinu zničili lidé; příroda poté přeměnila park na lesopark, místy už přecházející v opravdový les.

V zadní části lesoparku se dodnes nachází také pomník Antona Horna; je vytesaný do přírodního žulového balvanu pěkného tvaru. A je velmi prostý: v obdélníkovém výklenku se ztrácí nápis: *Zur dankbaren Erinnerung / an / ANTON HORN / gewidmet / 1909* čili: *Ku vděčné připomínce Antona Horna věnováno 1909.*

Nebýt tohoto kamene, poutník kokonínským lesoparkem by asi neměl pádný důvod pátrat po tom, kdo vlastně onen Anton Horn byl. Jen ten zapomenutý kámen tak trochu zbrzdil onen neúprosný tok, který z paměti smazává jména pánů i kmánů.

Kresba Petr Ferdyš Polda

Hornové patřili k tradičním kokonínským rodům. Ve zdejších adresáři z roku 1900 je najdeme například v domech č. 227, 131, 144, 227. Rodina pasíře Antona Horna pak bydlela v domě č. 242, v kopci nad dnešní kokonínskou školou. Pasířství bylo ve druhé polovině 19. století výnosným řemeslem, a to nejen v Kokoníně. Vyráběly se zde náušnice, prstýnky, ozdoby k malovaným porcelánovým dýmkám, jehlice, brože či medailonky. Pasířské zboží putovalo z Jablončka do Prahy a ještě dále. Kokonínští pasíři, a bylo jich v této malé obci na konci 19. století více než sto, si dokonce v roce 1884 založili vlastní zájmové sdružení, jemuž předsedali ti nejschopnější z nich. A jedním z nich byl právě Anton Horn.

Anton Horn se narodil 4. února 1856 pasíři Antonu a Amalii rozené Fischer v domě č. 109 v Kokoníně. Později zde žil a podnikal ve vlastním domě č. 242. Víme i jak vypadal, v jabloneckém archivu se dokonce dochovala jeho podobenka z roku 1908 – na ozdobném křesle na ní sedí vznešený a slavnostně oblečený, ale už zjevně nemocný, pohublý muž s pichlavýma očima a dnes opět tak moderním „hipsterským“ plnovousem. Horn byl významný nejen pro své řemeslo a činnost ve sdružení pasířů, ale znám byl také jako velmi činorodý účastník kokonínského veřejného života. Byl zde téměř dvacet let prvním obecním radním a také místním školním inspektorem i členem výboru živnostenské školy pro další vzdělávání. Když byl v pátek 7. srpna 1908 v půl páté odpoledne pohřbíván po svém předčasném odchodu ze světa, nechaly všechny zmiňované instituce v jabloneckých novinách zveřejnit jakýsi nekrolog, v němž mj. stálo: „*Vždy rád a s nezištnou obětavostí plnil povinnosti vyplývající mu z veřejných funkcí a aktivně pomáhal prosazovat všechny pokrokové počiny v obci... Anton Horn si bohatě vysloužil vděk celé obce, byl to ušlechtilý charakter, jeho památka zůstane trvalá a čestná.*“

Zdá se, že Kokonínští onu trvalou a čestnou památku chtěli opravdu zajistit a Hornovo jméno natrvalo spojili s žulovým kamenem, který ležel v jedné části zdejšího nového lesoparku. Hornův památník tak byl odhalen již rok po smrti tohoto uznávaného obecního představeného. Později ovšem, jako všechny pomníky s německými nápisy, upadl nejdříve v nezájem a poté v zapomnění. Řeka dějin zkrátka plula jinými koryty a ke kameni se stavěla jaksi lhostejně. A snad proto si můžeme jméno Antona Horna dnes připomenout. Na rozdíl od mnoha jiných významných osobností, které nakonec skončily v moři zapomnění.

/ Marek Řeháček, Jablonecký měsíčník

liberec

*** První letošní novinkou činohry *Divadla F. X. Šaldy* bude komedie nazvaná *Hra, která se zvrtila*. V ní se skupině divadelních ochotníků při představení pokazí snad vše, co může. Autory bláznivé komedie je trojice britských autorů Henry Lewis, Jonathan Sayer a Henry Shields. Liberecké divadlo inscenaci v premiéře uvede dnes, tedy v pátek, upozornil server *Genus*.**

Hra, která se zvrtila, měla světovou premiéru v Londýně v prosinci 2012 a o tři roky později získala prestižní cenu Laurence Oliviera. Ocenění získala i na Broadwayi v New Yorku i v Paříži. U nás ji jako první nastudovalo divadlo v Kladně, pak divadlo v Chebu a pražské *Divadlo Bez zábradlí*. V libereckém nastudování se v hlavních rolích představí Michaela Foitová, Markéta Coufalová j.h., Ondřej Kolín, Martin Stránský, Jakub Kabeš j.h., Filip Jáša, Tomáš Váhala ad. Režie se ujala Kateřina Dušková.

PAVOL HABERA & TEAM
OLYMPIC ★ ARAKAIN ★ MIRAI ★ CHINASKI
DIVOKEJ BILL ★ WALDA GANG ★ ŠKWOR ★ TRAKTOR ★ ATMO ★ LIPO ★ PETRA JANŮ

CELOFESTIVALOVÁ
VSTUPENKA 1690 Kč

NEJVÝHODNĚJŠÍ
CENA DO 31. 1. 2022

benatska.cz

*** Neváhej a kup si lístky za nejvýhodnější cenu!**

Nejvýhodnější cena celofestivalové vstupenky pouze do 31. ledna! 😊

Více informací najdete na www.benatska.cz

„Kromě toho pořádáme vystoupení písničkáře Pokáče 1. dubna v Huntířově a o den později v Tatobitech, 4. června bude Maloskalská noc – Michal Hrůza, Walda Gang a další – 18. června na Sychrově vystoupí Postmodern Jukebox a 5. srpna v Malé Skále kapela Lucie. Připravujeme Slavnosti maloskalského piva a ještě asi dva další koncerty,“ uvedl Pavel Mikez. A v rukávu má ještě jedno jméno: „Čekáme na potvrzení vystoupení Sinéad O'Connor. Bude to buď 5. nebo 6. července v areálu sychrovského zámku,“ prozradil ještě Mikez webu *Turnovsko v akci*.

*** Liberecká ZOO slaví Mezinárodní den zeber**

Na poslední lednový den připadá *Mezinárodní den zeber*. Jeho cílem je veřejnosti představit tyto africké lichokopytníky, a především upozornit na to, že všechny tři druhy zeber patří k ohroženým zvířatům a jejich počty ve volné přírodě stále klesají. V souvislosti s oslavou tohoto svátku ZOO Liberec přináší ohlédnutí za svými úspěchy ve snaze o záchranu zeber bezhřívých i v dlouhodobém chovu zeber Chapmanových v lidské péči v ZOO pod Ještědem a také soutěž na svých sociálních sítích.

Zebry patří mezi lichokopytníky a vyskytují se pouze v Africe na jih od Sahary. Dle vzhledu i oblasti výskytu se rozdělují na tři různé druhy – zebra Grévyho (*Equus grevyi*), zebra horskou (*Equus zebra*) a zebra stepní (*Equus quagga*). U zebry horské rozlišujeme dva poddruhy – zebra Hartmannové (*Equus zebra hartmannae*) a zebra kapskou (*Equus zebra zebra*). Celkem pět poddruhů má i zebra stepní a Zoo Liberec je zapojena do chovu dvou z nich, a to zebry Chapmanovy a zebry bezhřívé.

ZOO Liberec začala s chovem zeber Chapmanových v roce 1970, kdy ze ZOO Dvůr Králové dovezla jednoho hřebce a dvě klisny. Všichni tři jedinci byli původně odchyceni v Národním parku Hluhluwe v Jihoafrické republice a následně transportováni Josefem Vágnerem do tehdejší Východočeské

zoologické zahrady. Za 51 let chovu se v Liberci narodilo již 102 mlád'at. „Jednoduchými počty dojdeme ke zjištění, že se u nás dlouhodobě rodí 2 hříbata za rok, což je průměr více než slušný. Nezbyvá než doufat, že ho místní chovatelé udrží i v dalších letech,“ dodává zoolog Luboš Melichar.

V současné době chová zebry Champanovy 59 zoologických zahrad a jejich populace chovaná v lidské péči je díky dlouhodobě koordinovanému chovu momentálně stabilizovaná. Horší je situace ve volné přírodě, kde obývají rozsáhlé savany Zimbabwe, Botswany a Mozambiku a vlivem ztráty přirozeného prostředí jich stále ubývá.

S chovem zebry bezhřívě, jež získala své druhové jméno díky redukované hřívě, kterou zvíře téměř ztrácí ve dvou až třech letech věku, začala liberecká zoologická zahrada v roce 2007. Důvodem byla její nejistá situace ve volné přírodě a ubývajících počty v evropských zoologických zahradách. První hříbě se v Liberci narodilo v roce 2010 a od té doby se jich tam podařilo úspěšně odchovat dalších šest, z toho 3 samičky a 3 samce.

Ve volné přírodě se vyskytuje už jen na území severní a severovýchodní Ugandy, a i v zoologických zahradách je k vidění pouze zřídka.

„V současné době je v jedenácti světových institucích chováno 40 jedinců.

Z tohoto počtu je ale třeba odečíst ještě zvířata neschopná dalšího chovu, tedy ta příliš stará či zdravotně hendikepovaná, a chovatelsky perspektivní část celosvětové populace zeber bezhřívých tak čítá jen něco málo přes 20 zvířat.

Dramatičnost situace dokládá také fakt, že momentálně máme k dispozici jen tři prověřené dostupné hřebce,“ dodal Melichar. Luboš Melichar se proto podílel na založení speciální pracovní skupiny, která se prostřednictvím propagačních prezentací, účasti na odborných fórech a mezinárodních vědeckých konferencích snaží o alarmující situaci informovat a přesvědčit další zoologické zahrady k zapojení se do koordinovaného chovu tohoto raritního taxonu.

ZOO Liberec je zároveň zapojena do projektu na záchranu zeber bezhřívých přímo ve volné přírodě. S cílem zmapovat oblast výskytu a početnost populace volně žijících zeber bezhřívých podnikl v roce 2019 Luboš Melichar společně s dalšími českými zoology expedici přímo do Ugandy. Výprava potvrdila výskyt zeber bezhřívých nejen v národním parku Kidepo Valley, ale i v rezervaci Pian Upe, kde byly odborníky považovány za již vyhubené. Podle odhadů účastníků expedice by tak ve volné přírodě mohlo žít až 300 jedinců.

„Lidé vesměs vnímají zoologické zahrady jako cíle pro své výlety. Zahrady, a samozřejmě i ta naše liberecká, mají za úkol pomáhat zachování ohrožených živočišných druhů. A právě zmíněné dva druhy zeber jsou toho příkladem,“ řekla náměstkyně libereckého hejtmána Květa Vinklátová.

*** Bílá, černá, horizont. Oblastní galerie představuje díla fotografa Jiroutka**

První letošní výstavu, nazvanou *Bílá, černá, horizont*, hostí Oblastní galerie v Liberci. Představuje tvorbu libereckého fotografa Jiřího Jiroutka od 90. let 20. století do současnosti. Součástí výstavy jsou i díla vizuálních umělců, která Jiroutkovu tvorbu inspirovala a inspirují – Čestmíra Krátkého, Vladimíra Birguse, Vladislava Mirvalda, Zdeňka Sýkory a dalších.

Symbolem tvorby Jiřího Jiroutka, jednoho z vynikajících českých fotografů střední generace, se staly především rozměrné výtvarně pojaté snímky ikonických staveb moderní architektury, neodmyslitelně spjaté s Libercem. Dva fotografické cykly, které zachycují jak siluetou a konstrukčním řešením proslulou stavbu vysílače a hotelu Ještěd od Karla Hubáčka, tak architektonicky unikátní obchodní dům *Ještěd* autorů Karla Hubáčka a Miroslava Masáka, který musel ustoupit soudobým komerčním zájmům, tvoří důležitou součást nynější výstavy Jiroutkova díla.

Expozice v unikátním prostoru pod hladinou někdejšího bazénu libereckých Lázní ovšem Jiřího Jiroutka představuje jako mnohem všestrannější osobnost. Setkáváme se tu s početným konvolutem děl tvůrce, jehož pověst a inspirující vliv dalece přesahuje hranice regionu.

„Mistrovské dílo Jiřího Jiroutka neodmyslitelně patří k tomuto regionu, jeho fotografická série Fenomén Ještěd ostatně zdobí již řadu let i prostory krajského úřadu. Pevně věřím, že tato výstava, která nepochybně přitáhne do libereckých Lázní početné publikum, představuje jeden ze symbolů návratu plnohodnotného kulturního života v Liberci a v celém kraji a že se kulturní instituce, mezi něž náleží i příspěvkové organizace kraje, vrátí v plném rozsahu a nové síle k naplňování svého poslání,“ prohlásil Martin Půta, hejtman Libereckého kraje.

Pokud Jiroutkovo dílo působí dojmem kontinuity s tím nejlepším, co s sebou nese česká a evropská fotografická tradice, není to náhodou. Jiroutek velmi dlouho užíval klasické fotografické techniky, fotoaparátu *Hasselblad* a černobílého negativního filmu, z něhož zhotovoval autorské zvětšeniny bez retuší, což byl náročný řemeslný postup, znemožňující zastříť jakýkoliv technický nedostatek snímku. Tato bravura Jiroutkovi již před desetiletími zjednala respekt mezi kolegy i zasvěcenými kritiky a vynesla mu mnohá mezinárodní ocenění. Řemeslná dokonalost a pečlivě promyšlené kompozice, často geometricky řešené, zůstaly typickými znaky jeho díla i v době, kdy začal užívat digitální technologie.

Mimořádný význam pro dnešek i pro budoucnost má Jiroutkova dosud neuzavřená série podobizen velkých osobností českého veřejného života, především z výtvarné scény. Není bez souvislostí, že jedna z nejpůsobivějších Jiroutkových portrétních fotografií zachycuje malíře a pedagoga Vladislava Mirvalda, s nímž se jako s učitelem setkal na gymnáziu v Lounech. Spolu se Zdeňkem Sýkorou a Kamilem Linhartem představoval právě Mirvald součást neobyčejně inspirativního prostředí, v němž Jiroutek v Lounech vyrůstal. Na psychologicky výmluvných a technicky dokonalých Jiroutkových portrétech figuruje celá plejáda výtvarných umělců, především těch, jejich jména jsou spojena s velkým rozvojem české kultury v liberálním prostředí poloviny 60. let minulého století.

Návaznost Jiroutkova díla především na geometrizující a abstraktní tvorbu autorů, kteří formovali českou výtvarnou kulturu 60. let, je patrná. Není divu, neboť tato kultura položila základ tradice, která se pod vlivem politických poměrů na dvě desetiletí skryla jako ponorná řeka, aby se v plné síle vrátila na výsluní až počátkem 90. let minulého století, v době, kdy se Jiří Jiroutek začal prosazovat jako jedna z nejvýznamnějších osobností současné české fotografie. Nelze však pominout ani Jiroutkovo studium v Institutu fotografie Slezské univerzity v Opavě, kde sehrál v jeho profesním růstu další výtečný fotograf a kurátor Vladimír Birgus.

„Po šesti letech se tak Oblastní galerie Liberec vrací k prezentaci současné fotografické tvorby,“ řekl ředitel galerie Pavel Hlubuček. „A nebude to ojedinělý projekt. Fotografie je jedním z hlavních oborů výtvarného umění a zcela přirozeně se těší velkému zájmu publika. Mým záměrem je se jí pravidelně věnovat i v budoucí dramaturgii našich výstav,“ prozradil.

Výstava *Bílá, černá, horizont*, kterou připravil kurátor Martin Dostál, potrvá až do 17. dubna 2022. (Jan Mikulička)

*** Pražští studenti zrestaurovali grafiky pro Severočeské muzeum**

Dva grafické listy, takzvané veduty s motivem Liberce se koncem loňského roku po důkladném restaurování vrátily do sbírek Severočeského muzea v Liberci. Práce se ujal *Ateliér restaurování papíru a muzejních předmětů* pod vedením Milany Vanišové na *Vyšší odborné škole grafické a střední průmyslové škole grafické* v Praze. S touto institucí na restaurování a konzervaci předmětů z podsbírek grafiky a starých tisků spolupracuje liberecké muzeum již od roku 2017; studenti vybrané předměty restauroují v rámci svých ročníkových,

maturitních i závěrečných prací.

„V posledních letech restauruje Severočeské muzeum velké množství sbírkových předmětů díky evropské dotaci. Jsme domluveni s panem ředitelem Křížkem, že po dokončení projektu muzeum uspořádá soubornou výstavu restaurovaných artefaktů. Restaurování je nákladná a vysoce odborná práce, kterou mohou provádět pouze odborníci s licencií. A jistě si umíte představit, že jich mnoho v naší republice není. Zvláště u některých materiálů. Tam může být takový specialista třeba i jeden. Naše sbírky čítají statisíce předmětů, a my se pohybujeme ve stovkách restaurovaných předmětů, ale i tak má pro nás tento posun velký význam,“ uvedla Květa Vinklátová, náměstkyně pro kulturu, památkovou péči a cestovní ruch Libereckého kraje.

V prvním případě se jedná se o kresbu perem a čínskou tuší od Augustina Felgenhauera z 1. poloviny 19. století. Dílo zachycuje pohled na Liberec s kostelem sv. Kříže, děkanským kostelem sv. Antonína, radnicí a zámek. Papír ohrožovala zvýšená kyselost a včasný zásah byl tedy nezbytný. Studentka, která se restaurování ujala, kyselost zneutralizovala, list zbavila nečistot a stop po plísní a vodě. Grafika se dočkala také vyrovnaní a vyspravení okrajů japonským papírem.

Druhou vedutou, které se dostalo restaurátorského zásahu, je světlotisková reprodukce kresby z roku 1888 od Adolfa Stolle, jež zachycuje řadu domů, které stály na místě dnešní liberecké radnice. Stejně jako v předešlém případě, i tento grafický list ohrožovala kyselost. Také zde ji bylo potřeba zneutralizovat. Celý list byl vyčištěn a zbaven stop po zatékání. Okraje byly vyspraveny japonským papírem. (Jan Mikulička)

*** Ve čtvrtek 27. ledna v 7:29 hodin** přijalo Krajské operační a informační středisko *Hasičského záchranného sboru Libereckého kraje* (KOPIS) informaci o požáru obytného domu v Liberci, části obce Kateřinky. V objektu se mělo v tu dobu nacházet větší množství osob a z jeho požárem zasažené části se ozývaly hlasité rány.

Po příjezdu první jednotky na místo hasiči průzkumem zjistili, že jedenáct osob opustilo objekt před jejich příjezdem a další lidé byli stále uvnitř. Ihned byly zahájeny činnosti vedoucí k záchraně ohrožených osob. Hasiči prováděli jejich evakuaci s pomocí nastavovacích žebříků a vyváděcích masek. K hašení požáru byly nasazeny dva vodní proudy vnitřní zásahovou cestou a byla ustavena výšková technika. Lokalizaci požáru velitel zásahu nahlásil na KOPIS cca po dvaceti minutách od nahlášení události.

Celé dopoledne pak hasiči motorovými řetězovými pilami i ručním nářadím rozebírali podlahové a střešní konstrukce podkrovního prostoru a vyhledávali skrytá ohniska, která poté dohašovali. Po ukončení hasebních prací velitel

zásahu předal místo události Policii České republiky a rovněž nařídil dohled nad požářištěm do večerních hodin.

V době vzniku mimořádné události se v objektu nacházelo patnáct osob. Hasiči evakuovali čtyři osoby. Deset osob utrpělo zranění nebo se nadýchaly zplodin hoření. Všichni byli prohlédnuti lékařem a devět jich bylo převezeno do nemocnice. Na vyšetřování příčiny vzniku požáru se podílí vyšetřovatelé hasičů i Policie České republiky.

Na místě události zasahovaly: jednotka ze stanice HZS Liberec a JSDHO Stráž nad Nisou, Liberec - Růžodol I, Liberec - Machnín a Liberec - Krásná Studánka.
/ nprap. Jakub Sucharda, HZS Libereckého kraje

za humny

NOVÝ BOR – Otevřený dopis premiérovi k situaci ve sklářství

Starosta Nového Boru Jaromír Dvořák upozornil v otevřeném dopise premiérovi Petru Fialovi na situaci ve sklářství, na které dopadá razantní navýšení cen energií v posledních měsících, inflace a klesající cena eura. Zároveň požádal, aby vláda ČR zvážila cílenou finanční podporu pro sklářské provozy, která by jim pomohla překonat náročné období.

Vážený pane premiére,
obracím se na Vás jako starosta Nového Boru, centra českého sklářství, kdy nemohu nečinně přihlížet, jak se vlivem razantního zdražování energií v posledních měsících dostávají místní sklářské provozy do velkých obtíží. S ohledem na to si Vás dovoluji požádat, abyste spolu s ostatními členy vlády zvážili cílenou pomoc sklářským provozům, která by jim pomohla překonat současnou nelehkou situaci.

V Novém Boru zaměstnává například největší český výrobce nápojového skla Crystalex CZ téměř osm set lidí z regionu. Máme tu ale další více než stovku menších skláren, které dávají práci dalším stovkám lidí. Máme tu dvě sklářské školy, v Novém Boru a Kamenickém Šenově, které jsou po letech, kdy bojovaly o přežití, opět plné zájemců o sklářský obor. Ti všichni potřebují, ať už pro výrobu, tak pro výuku, energie. Ovšem razantní navýšení jejich cen, k němuž

v posledních měsících dochází, je ohrožuje v jejich dalším provozu.

Jen pro Vaši představu – Crystalex CZ v posledním čtvrtletí loňského roku zaplatil za energie namísto obvyklých 30 milionů korun víc než 100 milionů. Obdobně, jen v nižších finančních rádech, jsou na tom menší sklářské firmy, včetně největší umělecké sklárny v zemi Lasvit. Všichni navíc mají problémy

také s inflací, která zdražuje ostatní vstupy, například materiál. Velkým problémem je i klesání ceny eura, neboť většina z nich exportuje své výrobky do zahraničí.

Skláři se dokázali po velké krizi v roce 2009 opět postavit na nohy, přežili poslední dva roky s pandemií covid-19 a věřím, že díky pomoci státu prostřednictvím speciálního dotačního titulu zvládnou současnou energetickou krizi a inflaci. Abychom v roce 2022, který vyhlásilo Valné shromáždění Organizace spojených národů Mezinárodním rokem skla, nemuseli sledovat, že naše světově ojedinělá, po generace budovaná tradiční výroba mizí.

S pozdravem Mgr. Jaromír Dvořák

naš jubilant

Václav Fejfar (* 28. 1. 1842 v Jičíně, † 10. 2. 1918 v Jičíně)

Medailon bude patřit jedné z výrazných osobností jičínského života, mistru tesařskému, jednomu z jičínských starostů a v neposlední řadě také dědečkovi spisovatele Václava Čtvrťka, Václavu Fejfarovi.

Václav Fejfar, foto Josef Pícek, 80. - 90. léta 19. století (Sbírka RMaG v Jičíně).

Narodil se v Jičíně 28. ledna 1842 ve staré tesařské rodině. Stavitelské zkoušky skládal v 70. letech 19. století. Jako tesař poté pracoval na řadě jičínských staveb. První velkou zakázku dostal v roce 1866. Byly to tesařské práce na nové budově obecních škol v Jičíně. Jako tesař většinou spolupracoval s některým stavitelem. Např. V roce 1910 se podílel na stavbě domu, který projektoval architekt Dušan Jurkovič pro Doru Němcovou. Václav Fejfar byl také stavební podnikatel. Kupoval pozemky, na nichž stavěl a poté je prodával. Po celé čtvrtstoletí byl i aktivním členem jičínského městského zastupitelstva.

V letech 1878-1882 byl zvolen starostou města Jičina a významně se zasloužil o modernizaci města. V této době, například, došlo k předláždění Valdštejnova náměstí a hlavních ulic do té podoby, jakou známe z dnešní doby. Byly budovány chodníky, byl upraven novoměstský hřbitov a kostel, město bylo lépe osvětleno petrolejovými lampami a byla věnována pozornost městské zeleni.

V roce 1871 se stal členem *Řemeslnické besedy*. Od roku 1875 stál v jejím čele a později byl zvolen jejím doživotním protektorem. Snažil se zvýšit sebevědomí řemeslníků, zdůrazňoval vzdělání, prosadil zřízení průmyslové školy řemeslnické, podporoval spolkovou knihovnu a čítárnu. Měl velký podíl na uspořádání dvou velkých výstav i dvou sjezdů řemeslníků. Na počátku 20. století byl také ředitelem jičínské *Obecní spořitelny*.

Se svojí početnou rodinou bydlel v Revoluční ulici v Jičíně. Za první světové války u něho, se svojí maminkou, žil jeho vnuk Václav Cafourek, budoucí spisovatel Václav Čtvrtek. Ten ve své knížce *Veselí mrtví* s jemnou ironií a chápajícím nadhledem vzpomíná nejenom na svého dědečka, ale i ostatní své příbuzné. Také ve všech svých rozhovorech vždy tvrdil, že pobyt u dědečka považoval za inspiraci pro svou pohádkovou tvorbu.

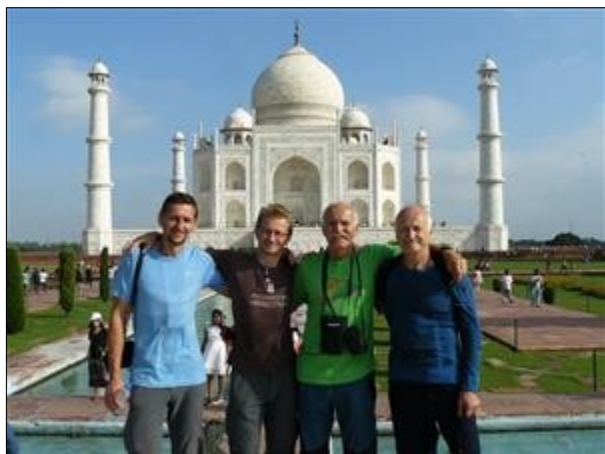
Václav Fejfar zemřel 10. února 1918 a pohřben byl na novoměstském hřbitově. Mnohem podrobněji se jeho životem zabývá knížka profesora Vladimíra Úlehly *Václav Fejfar, mistr tesařský, starosta města, protektor Řemeslnické besedy, dědeček Václava Čvrtka*, kterou vydala Knihovna Václava Čvrtka v Jičíně v roce 2008, jako třetí svazek své edice Jičínsko. Knížku si stále můžete koupit v prostorách jičínské knihovny a sami se tak seznámit s životem této významné jičínské osobnosti.

/ Iva Rodrová, *Jičínský zpravodaj*

pozdní sběr

TURNOV – Rada města schválila uzavření smlouvy o dílo na realizaci zakázky Oprava kašny na Náměstí Českého ráje. Získal ji Petr Nič za cenu 837.440,- Kč včetně daně.

SEMILY – LADAKH

Cestovatelská beseda, kterou nás provede slovem, fotografiemi a videozáznamem Kamil Farský. Poznejte s námi krásy Malého Tibetu, ponořte se do klidu a drsného půvabu této turisty zatím neprobádané části Indie.

2. únota v 19 hodin v předsálí KC Golf Semily

LOMNICE n/P – Rada města souhlasí s užíváním veřejného prostranství, spojeným s uzavírkou části komunikace na Husově náměstí mezi domy čp. 32 až čp. 103 od pátku 17. června od 19 hodin do soboty 18. června do 12:00 hodin. Bude se tu konat XXVII. ročníku veteránské soutěže *Tatra v Českém ráji*. *Tatra Veteran Car Club Semily v Autoklubu České republiky* také od města dostane dar ve výši 10 tisíc korun.

Karel Hohl

Tomáš Souček